

STEZICE

Št.: 64

OŠ II Murska Sobota

Šolsko leto:
2017/18

Uvod

Dragi bralci in bralke,

šolsko leto se približuje h koncu in letošnje Stezice se že ponujajo v počitniško branje. V tem šolskem letu nas je spremljal prekmurski pisatelj Miško Kranjec, saj letos praznujemo 110. obletnico njegovega rojstva. Miško Kranjec je izdal več kot 50 pripovednih del. Njegovo najbolj znano delo pa je Povest o dobrih ljudeh, ki se dogaja ob reki Muri in opisuje revne, poštene in preproste ljudi. Od tistega časa pa do danes se je marsikaj spremenilo, spremenil se je način dela in življenja ... Pa se je spremenila tudi dobrota?

Kaj pomeni dobrota in kako se ta kaže v življenju ljudi, v naravi, medsebojnih odnosih? Da bi razmišljali o našem prekmurskem pisatelju, njegovih delih in tematiko povezali z današnjim življenjem, smo razpisali literarno-likovni natečaj na temo Zgodbe o dobrih ljudeh. Večina zgodbic temelji na domišljiji, saj je ravno v pravljicah dobrota tista, ki je je poplačana, nekaj je pa tudi takih, ki so se zgodile v resničnem življenju.

Dobrota je vrednota, ki bi kljub času morala ostati enaka. In kot je zapisal naš znani pesnik Tone Pavček: «Treba je mnogo preprostih besed kakor KRUH, LJUBEZEN, DOBROTA, da ne bi slepi v temi na križpotjih zašli s pravega pota.» Želimo vam prijetno branje.

Sara Gonza, 7. b

Kaj je dobrota?

Učenci 1. razreda so se pogovarjali o dobrih delih in povedali, kaj jim pomeni dobrota.

BOR: DRUGIM RAD POMAGAM.

NIKO: ČE SE KDO POŠKODUJE, MU POMAGAM.

MILA: ČE KDO JOČE, GA TOLAŽIM.

MAJ: DA ZA NEKOGA NEKAJ DOBREGA NAREDIM.

BLAŽ: ČE KDO PADE, MU POMAGAM.

LANA: ČE ŽELIM NEKOMU DOBRO, MU NARIŠEM RISBO.

TAJ: DOBROTA JE, ČE SMO VSI PRIJAZNI.

ZAL: ČE POMAGAM PRIJATELJEM.

KLARA Š.: RADA POMAGAM STARIM LJUDEM.

ZALA: SEM PRIJAZNA.

MAJA: POMAGAM TISTI, KI SO ŽALOSTNI.

AJDA: KO NEKOGA NEKAJ BOLI, MU POMAGAM.

MATIC: KO SEM PRIJAZEN DO DRUGIH.

SIMON: RAD POMAGAM PRIJATELJEM PRI UČENJU.

ŠPELA: POMAGAM NEKOMU, KI RABI POMOČ.

TIAN: DA POMAGAM MAMI.

KLARA: SEM PRIJAZNA DO DRUGIH.

ALJAŽ: KO POMAGAM DRUGIM IN SEM PRIJAZEN.

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Igra Zlomljeno srce

Dobrota je, kadar podariš premajhna oblačila in ne nagajaš, ampak si dober prijatelj. To si piši za uho, saj potem vse v redu bo.

Mitja Litrop, 3. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh
KROJAČEK HLAČEK IN NJEGOVA DOBROTA

Pri pripravi na tekmovanje v znanju iz slovenščine, imenovanem MEHURČKI, smo brali delo Leopolda Suhodolčana Krojaček Hlaček.

Krojaček Hlaček je bil majhen možiček, ki je imel čudežno moč. Kljub svoji majhnosti je pomagal ljudem in delal velike stvari. Njegova dobra dela so učenci predstavili v svojih zgodbicah.

Krojaček Hlaček je šel na igrišče in srečal žalostnega dečka, kateremu so vzeli žogo. Krojaček Hlaček mu je naredil žogo iz klobčiča volne. Deček je bil neizmerno vesel.

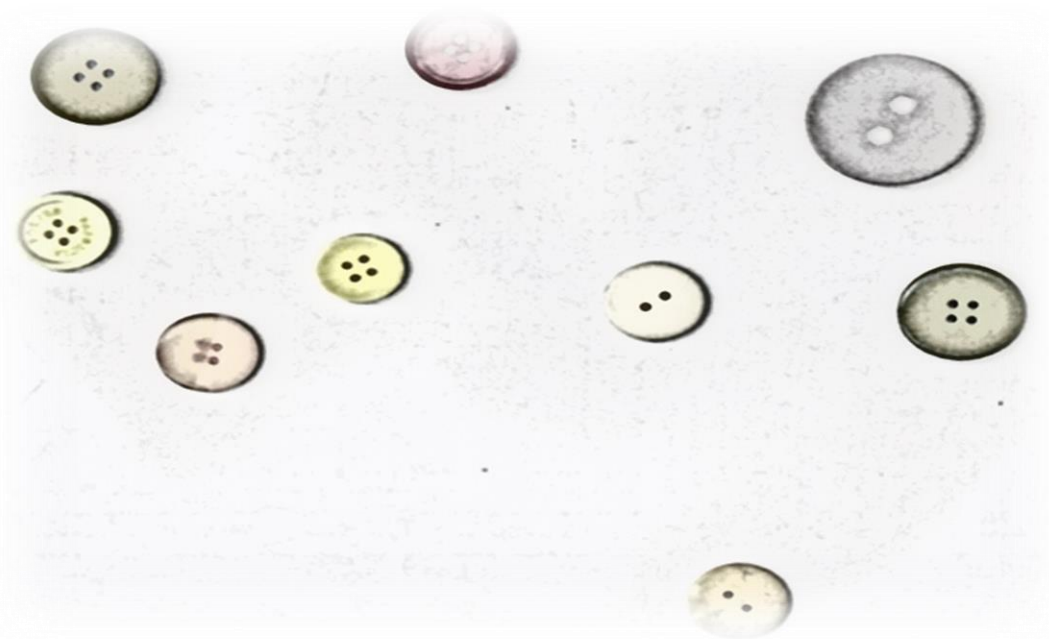

Niko Glavica, 2. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Krojaček Hlaček se igra na šolskem igrišču, ko zagleda Matica, ki žalostno sedi na klopi. Krojaček Hlaček ga vpraša, zakaj se z nikomer ne igra. Matic pa mu pove, da je njegov najboljši prijatelj bolan, ostali otroci pa se nočejo igrati z njim. Krojaček Hlaček ga vpraša, ali bi se igral z njim. Matic veselo privoli in skupaj se igrata igro frcni gumb. Krojaček Hlaček in Matic se komaj začneta igrati, ko se jima pridružijo še ostali in tako se igrajo vsi skupaj.

Staša Müller, 3. b

Nekega dne, ko je v šoli zazvonil zvonec, so Borko, Bine in Breda stekli na šolsko igrišče. Dogovorili so se, da bodo zgradili hiško iz kamnov. Ko se je Borko sklonil, da bi pobral kamen, so mu počile hlače. Borko je postal zaskrbljen in žalosten. Bal se je, da se mu bodo otroci norčevali. Krojaček Hlaček, ki je vse opazoval za grmom, je takoj priskočil na pomoč. S svojo šivanko in sukancem je sešili Borku luknjo na hlačah. Borko je bil neizmerno vesel.

Lukas Pucko, 2. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Krojaček Hlaček se je sprehajal po mestu. Naenkrat je z igrišča zaslišal hrup. Zavrtel je gumb in se odpeljal do igrišča. Tam je videl Blaža, kako se joka. Vprašal ga je, kaj je narobe. Blaž mu je povedal, da je polomil tobogan, zdaj pa ga vsi obtožujejo. Krojaček Hlaček je vzel šivanko, zakrpal tobogan in ga podložil z gumbi. Blaž mu je bil zelo hvaležen. Krojaček Hlaček pa je zavrtel gumb in se odpeljal. Na poti si je mislil:« Hm, pa sem spet nekoga osrečil.»

Lukas Gumilar, 3. b

Krojaček Hlaček je šel prvič v šolo. Ko se je igral na šolskem igrišču, je začelo deževati. V učilnicah je videl žalostne otroke, ki niso mogli ven. Vzel je svoje škarje in razrezal oblake, da je zopet posijalo sonce. Zunaj pa se otroci niso mogli igrati na toboganu, saj se je na njem naredila velika luknja. Krojaček Hlaček je iz žepa potegnil nit, šivanko in gumb. Na tobogan je pritrdil štiri velike gumb. Otroci so se zdaj veselo igrali naprej.

Lija Žalig, 3. a

Ajda Kerec, 2. b

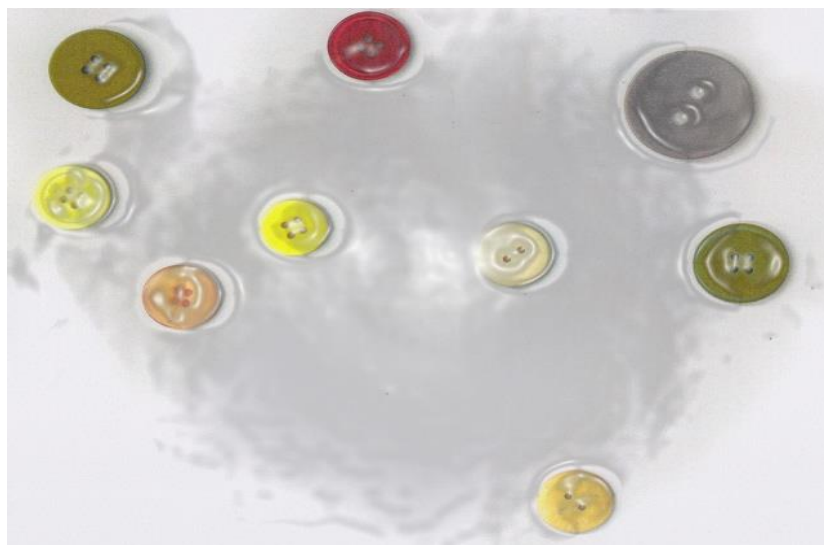
STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Krojaček Hlaček je šel na sprehod po mestu. Ko je prišel do šole, se je tam ustavil. Na šolskem igrišču je srečal majhnega otroka in skupaj sta se igrala. Brcala sta žogo, si jo podajala, se lovila in pogovarjala, nato je otrok moral nazaj k pouku. Po koncu pouka so je zopet vrnil na igrišče in skupaj sta se igrala do večera. Postala sta dobra prijatelja.

Mitja Litrop, 3. a

Nekoč so na šolskem igrišču fantje in dekleta igrali roket. Nuša je pri tem močno padla in si poškodovala koleno. Iz nosu ji je pritekla kri, zato je zelo jokala. Ko je to videl Krojaček Hlaček, ji je hitro priskočil na pomoč. Zašil ji je hlače, obrisal kri in obvezal koleno. Nuša se mu je zahvalila, zdaj se je lahko vrnila nazaj k igri.

Lana Maglica, 3. b

Zgodbe prijaznih ljudi

Nekoč je živela ženska, ki je bila zelo prijazna. Pomagala je ljudem v stiski in v težavah. Nekega dne se je zgodila nesreča. Fantek je padel s kolesa. Ženska je poklicala reševalce. Reševalci so prišli na pomoč in odpeljali dečka v bolnišnico. Ženska je bila srečna, da je bilo s fantom vse v redu, in vesela, da mu je lahko pomagala.

Hanah Šadl, 3.b

Nina Forjan, 7. b

Nekoč je živel fantič po imenu Liam. Bil je zelo prijazen. Rad je pomagal, se učil in kot vsi otroci se je zelo rad igral. Vsi so ga imeli radi, ker je vsem rad pomagal. Nekega dne je srečal starčka, ki je šel iz trgovine ter komaj hodil. Liam je stopil do gospoda in mu ponudil pomoč. Gospod je pomoč sprejel. Liam je prijel vrečko in se skupaj s starcem odpravil proti domu. Na poti se je starec nenadoma zgrudil. Liam je bil prestrašen. Ni vedel, kaj naj stori. Spomnil se je na nakupovalno vrečko, pokukal vanjo, iz nje vzela vodo ter z njo polil starca po glavi. Starec si je opomogel in nadaljevala sta pot do doma. Naslednji dan se mu je njegov sošolec Tim zahvalil, da je pomagal njegovemu dedku. Liam je bil začuden. Ni vedel, da je bil tisto Timov dedek. Ko je Liam prišel domov, ga je tam čakal Timov dedek z novo maketo avtomobila, ki si jo je vedno želel. Timov dedek mu jo je poklonil v zahvalo, ker ga je rešil.

Lukas Gumilar, 3. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Nekoč je živel prijazen bogataš Bojan, ki je zelo rad delil stvari. Neke noči, ko je spal, je slišal, da nekdo razgraja po hiši. Šel je pogledat. Videl je, da so ga oropali. Šel je po metlo in jih nagnal. Drugo jutro je prišel k njemu starček Lukas. Prosil je za hrano. Bojan mu je dal raco, starček se je zahvalil in odšel. Doma je imel skupaj z družino veliko pojedino. Starček in bogataš sta živela srečno do konca svojih dni.

Vid Hriberšek, 3. b

Nekoč je živel deček po imenu Marko in je prišel k teti Noni. Teto Nono je prosil, če mu lahko da nekaj bonbonov. Teta Nona je bila dobrega srca in mu je dala pest bonbonov. Vendar mu je povedala, če bo pojedel preveč bonbonov, bo tudi on postal bonbon. Marko se je zelo ustrašil in od takrat ni več jedel bonbonov.

Val Hozjan, 3. a

ŽIVELA JE STAREJŠA ŽENSKA. ŽIVELA JE SAMA. PEŠ JE ŠLA VSAK DAN V TRGOVINO. TEŽKO JE HODILA, KER SO JO BOLELE NOGE. IZ TRGOVINE JE NESLA DVE TEŽKI VREČKI. KO SE JE VRAČALA IZ TRGOVINE PROTI DOMU JE SKORAJ PADLA. TO JE VIDELA DEKLICA. IN JI POMAGALA. VZELA JE ENO VREČKO IN JI POMAGALA PRITI DOMOV. STAREJŠA ŽENSKA SE JI JE ISKRENO ZAHVALILA ZA POMOČ.

Daša Erjavec, 3. b

Jaz sem Kaja. In včeraj, ko sem šla v trgovino, sem videla, da nek gospod potrebuje pomoč, ker je padel. Hitro sem poklicala pomoč. Ko se je zbudil, je bil v postelji. Naslednji dan sem šla v šolo in Lana se mi je zahvalila, ker je to bil njen stric. Za zahvalo mi je dala eno radirko in tri svinčnike.

Mirna Smodiš, 3. b

Nekoč, pred davnimi časi, so živeli dobri ljudje. Bilo jih je pet. Živeli so na vasi. Ukvarjali so se s kmetijstvom. Pridelovali so različne poljščine: koruzo, pšenico, buče, krompir in zelje. Da bi preživeli, so imeli tudi nekaj glav živine. Vsako jutro so živino odpeljali na travnike, da se je pasla. Ljudje so si delo razdelili. Opravila so delali ročno, ker še niso imeli traktorjev in kosilnic. Travnike so orali s pomočjo živine. Vsi so se imeli radi, med seboj so si znali pomagati in so bili družabni. Tako so živeli do konca svojih dni.

Ajša Rac, 3. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Nekega dne je deklica plesala. Deklici je bilo ime Klara in imela je roza ogrlico. Njena družina je bila revna, vendar pa je bila Klara dobrega srca. Klara je šla ven in spet začela plesati. Na travi je bilo veliko kamnov. Klara se je spotaknila ob kamen in padla. Njena roza ogrlica se ji je odpela. Ko je Klara videla, da nima ogrlice, so ji začele teči solze. Ogrlico ji je podarila teta. Njena teta je že umrla, zato je bila roza ogrlica edini spomin nanjo. Klari je bila družina na prvem mestu. Odhitela je domov in rekla mami, da je izgubila ogrlico. Mama ji je razložila, da ni nič hudega in da se to lahko vsem zgodi. Klara pove, da je bila ogrlica edini spomin na teto. Mama predlaga, naj gre na mesto, kjer jo je izgubila. Klara je odšla, vendar ogrlice ni našla. Sonce je zahajalo in Klara je odšla domov. Mama jo je vprašala, ali je našla ogrlico. Klara je žalostno odkimala. Mama pove Klari, naj ne obupa. Klara se strinja in se odloči, da se naslednji dan spet odpravi iskat ogrlico. Začela je iskati, a je spet ni našla, zato je žalostna odšla domov. Prišla je domov zelo utrujena. Mama jo je vprašala, ali je našla ogrlico. Klara je zopet žalostno odgovorila, da je ni našla. Kljub vsemu Klara ni obupala, naslednji dan se je spet odpravila iskat ogrlico. Hotela se je že predati, ko je naenkrat ob drevesu zagledala svojo roza ogrlico. Pobrala je ogrlico in se veselo odpravila domov.

Maruša Poredoš, 3. b

Pred davnimi časi je živel dober fant Jaša. Vedno, kadar je zaslišal klice na pomoč, se je nemudoma odzval in pomagal. Nekega sobotnega jutra je med sprehodom zaslišal klice na pomoč. Glas, ki ga je slišal, je prihajali iz bližnjega parka. Hipoma se je odpravil v park, kjer je zagledal starejšega gospoda, ki je zaradi padca negibno ležal ob večjem drevesu. Ob prihodu mu je gospod povedal, da mu je spodrsnilo in si je verjetno zlomil nogo, zaradi česar ima močne bolečine in ne more vstati. Ker gospod ni imel telefona, je Jaša s svojim telefonom poklical reševalce na telefonsko številko 112 in jih zaprosil za pomoč. Do prihoda reševalcev je Jaša počakal pri gospodu. Reševalci so pregledali gospoda in ga zaradi poškodbe z reševalnim vozilom odpeljali v bolnišnico. Čez nekaj dni je Jaša opazil, da v parku na klopi sedi gospod, kateremu je pomagal. Pristopil je in ga vprašal, če je z nogo vse v redu. Gospod je Jašo prepoznal, mu povedal, da je vse v redu, se zahvalil za pomoč in mu v zahvalo dal bonbone. Jaša se je zahvalil, gospodu zaželel vse dobro in odšel v šolo.

Lana Maglica, 3. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Nekoč je živel kmet Jože. Živel je na kmetiji in ni imel veliko prijateljev. Imel je ženo Jožico in sina Jerneja. Jože si je želel, da bi imel službo in nekaj denarja, a pri tem ni imel sreče. Hrano je pridelal doma, imel je krave, kokoši, koze in ovce. Na vrtu pa si je pridelal nekaj hrane. Pri Jožetu ni bilo elektrike, ta je bila samo v bližnjem gradu. Jože je bil zelo delaven človek, zato je Jernej pomislil, da bi oče lahko dobil mesto princa. Z mamom sta se domislila, da bosta s prodajo sadja in zelenjave v mestu zaslužila denar. In tako sta šla. Domov sta se vrnila s polno vrečo denarja. 29. marca je Jože praznoval svoj rojstni dan, mama in Jernej sta očetu pripravila presenečenje. Prišli so služabniki s kuverto. Na kuverti je pisalo: ZA JOŽETA. Vprašali so ga, ali bi hotel podpisati pogodbo in postati princ. Jože je takoj podpisal in postal princ. Prvih štirinajst dni je bil začetnik, nato pa je postal pravi princ, ki je dobil začetniškega konja. Čez sedem let je dobil srednjega konja in še čez sedem let konja za dvoboj. Ko je odslužil mesto princa, se je domov vrnil s polnimi vrečami zlata. Jožici in Jerneju je kupil nove obleke, dobavil je elektriko, sezidal novo hišo v bližini gradu. Še vedno pa je ostal delaven človek. Nekoč je dobil poziv v vojsko. Žalosten se je poslovil od Jerneja in žene. Vojna je trajala več mesecev. Po vojni se je Jože živ in zdrav vrnil domov, zdaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Matevž Klemenčič, 3. a

Dobrota

Dobrota je biti prijazen in dobrosrčen.

Bodimo prijazni mi
in prijazni bodo vsi.
Bodimo dobri, kar se da
in pomagajmo si brez meja.

Hanah Šadl, 3. b

Vrednota

Vrednota se ne more kupiti niti dobiti,
vrednoto imajo dobri, čustveni in prijazni ljudje.

Vrednota je ena sama,
zato je nikoli ne smemo izgubiti.

Lana Maglica, 3. b

Prijaznost

Če prijazen si,
delo poplača se ti,
prijatelje dobiš,
da srečo namenijo ti.

Maruša Poredoš, 3. b

Dobrota

Dobrota je lepa vrлина,
vedno se poplača,
delati dobro se spleča.
In ko v težavah si,
tvoj dolžnik na pomoč prihiti.
Tudi čas za sebe je potrebno imeti,
če imaš čas za sebe in za druge,
luč v tebi sveti.
Dobrih ljudi ne da se dobiti niti kupiti,
dobri ljudje se morajo zgoditi.

Lukas Gumilar, 3. b

»Kaj je dobrota?« se mi vprašanje zastavi.
So to igrače, po sobi ležeče?
Sence ljudi po svetu hiteče?
Lažni nasmehi na licih neznanih?
Dobrota so Noski rdeči,
pomladanski cvetovi dehteči,
to so valovi ljubezni v srcih živečih.

Vid Hriberšek, 3. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Dobri ljudje so tisti, ki pomagajo drugim in tega ne počnejo zato, da bi zahtevali plačilo. To počnejo zaradi dobrega srca. V današnjih časih potrebuje veliko ljudi pomoč. Nekateri živijo v revščini, drugi potrebujejo pomoč pri delu, starejši pa potrebujejo drugačno pomoč. Tudi sama sem že bila deležna pomoči dobrih ljudi. Pred enim letom in pol sem morala na operacijo, katera je bila v tujini. Brez dobrih ljudi, ki so zbirali denar za mojo operacijo, ne bi mogla biti operirana. Prav tako so dobri ljudje tudi tisti, ki so me spodbujali in mi želeli čimprejšnje okrevanje po operaciji. Hvala vsem, ki ste mi pomagali, in hvala vsem, ki pomagajo tudi drugim.

Luna Sofija Wernig, 4. c

Dobr i l judje

Hladna je zima in mraz nas hladi,
pokajo šibe in drevje ječi ...
se v gozdu živalim nič kaj dobrega ne godi,
vse je odvisno od dobrih ljudi.

Ko življenje pokaže zobe,
pridejo topli in dobri ljudje ...
Ne vemo kaj,
a nekaj sije v teh ljudeh,
toplo je in v srcu je smeh.

Dan se poslavlja in zbuja se noč,
zvezde migljajo na nebu na vso moč ...
Počasi in brez skrbi –
še so na svetu dobri ljudje.

Ajna Karlovčec Muković, 4. c

Prijaznost

Prijaznost je najboljša,
a ne da se je kupiti,
niti v najboljši trgovini dobiti.
Všeč bi mi bilo to,
da radi bi jo imeli vsi.

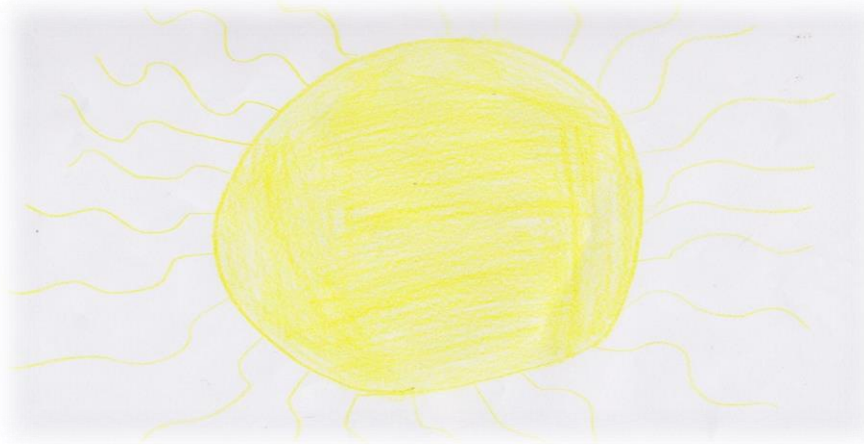
Vem, da vsi vedno nismo prijazni,
se pa trudimo biti.
Lepo je videti,
ko si drug drugemu pomagamo.

Prijaznost je preprosto darilo,
ki ga delimo z drugimi.
Kadar pride prijaznost med nas,
vsii srečni in veseli smo ves čas.

Prijaznost se deli z najdražjimi –
družino, starši, starimi starši in prijatelji.

Prijaznost se deli med ljudi.

Saša Borovič, 4. c

Klara Šabjan, 1. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

DOBROTA

DOBROTA SO MAJHNI BISERI,
KI OPSIJEJO NAŠE ŽIVLJENJE,
DOBROTA JE NEŽEN NASMEH
V TEŽKIH DNEH.

DOBROTA JE STISK ROKE PRIJATELJA,
KO SI OSAMLJEN
DOBROTA JE VELIK
KORAK, VSTOP V NAŠE ŽIVLJENJE.

DOBROTA NI IZSILJEVANJE LJUDI,
DOBROTA JE ŠREČA,
JE NAJVEČJI ZAKLAD V ŽIVLJENJU.

AVTOR:

EVA F.
4c

Eva Ficko, 4. c

Strašni strah na obisku pri meni doma

Zbudil me je glasen šum.
Naenkrat sem zaslišala glasen bum.
»Sestra«, sem v strahu zakričala.
»Reši me, strah prihaja!«
Sestra je bila že budna, mi rekla je, da sem punčka čudna.
»Me malo brigajo tvoji strahovčki, mislim, da sta le stari ovčki.«
Hotela sem zaspiti, a imela sem se kaj za bati.
Ura je odbila polnoč, jaz sem stiskala zobe na vso moč.
»Kje je strah?« Kdaj me zgrabi?« Misli so mi kar švigale v glavi.
Sestra se je zdaj zbudila, ura ena je odbila.
Rekla je s strahom v glasu:
»Kje je strah? Je v galopu ali v lasu?«
Pogledali sva se v obraz, zakričali na ves glas:
»Kje je strah? Se je skrilo? Ali naju bo dobil?«
Stiskali sva se v strahu, misleč, da bo ujel dve muhi na enem mahu.
Naenkrat me je nekaj zgrabilo, me za roko potegnilo.
»Kaj je to?« sem prestrašeno jecljala, sestra se je še bolj bala.
»Premlada sem, da bi umrla!« se moja sestra je uprla.
Strah se je zavzel nad nami.
Ampak to ni bil strah, bila je mami.

Ilvi Salnajs, 4. c

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

SVET BI BIL DRUGAČEN

SVET BI BIL DRUGAČEN,
ČE BI SE LJUDJE IMELI RAJŠI,
SVET BI BIL DRUGAČEN,
ČE SE NE BI KREGALI.
SVET BI BIL DRUGAČEN,
ČE BI VSAK DAN SIJALO SONCE,
SVET BI BIL DRUGAČEN,
ČE BI BILI VSI DOBRI LJUDJE.

Daša Erjavec, 3. b

Zoja Horvat, 7. b

Zgodbe o prijateljstvu

Nekoč so živeli trije prijatelji – Marko, Miki in Oskar. Hodili so v tretji razred. Med šolskim letom so dobili novega sošolca, ime mu je bilo Goran. Iz novega učenca so se drugi otroci norčevali, ker ni imel lepih oblačil. Marko, Miki in Oskar pa so bili zelo prijazni in dobrosrčni otroci. Goran se jim je zelo smilil, zato so naredili načrt. Vsak je doma poiskal svoje najlepše oblačilo in ga podaril Goranu. Ko so to videli drugi otroci, jih je postalo sram in bilo jim je žal, ker so se norčevali. Goran, Miki, Oskar in Marko so postali najboljši prijatelji. V zahvalo za prijateljstvo jih je Goran naučil igrati šah. Postali so nerazdružljiva štiriperesna deteljica.

Timi Koša, 3. b

Nekoč so živeli prijatelji, ki so se imeli zelo radi. Nekega dne so zagledali revnega fanta, ki je padel. Pomagali so mu vstati, postali so zelo dobri prijatelji, ki so se vedno igrali skupaj.

Ajla Horvat Čatić, 3. b

Nekoč je za devetimi gorami in devetimi vodami stal gozd. V njem so živele živali vseh vrst. In kar je bilo najbolj čudno, da so vse govorile. Nekega navadnega dne so po gozdu šli veveriček Bine, medved Branko, zajec Mirko, volk Janezek in lastovica Tina. Na poti so srečali veverička Tilna in njegove prijatelje veveričke. Bineta, Branka, Mirka, Janezka in Tino so obmetavali z lešniki in s storži. Tilen se je norčeval iz Bineta, ker ne zna plezati po drevesih. Bineta je postalo sram, šel je domov in si pripravil večerjo – lešnikovo torto in drevesni sok. Povabil je še prijatelje in tako je bilo vseh deset dni.

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Prišla je jesen in Bine ter njegovi prijatelji so se pripravljali na zimo. Medved si je naredil posteljo in se odpravil spat. Pozimi je v gozd prišel lovec. Naredil je luknje, ker je želel ujeti medveda. Prišla je pomlad in živali so se prebudile. Veveriček Tilen se je sprehajal po gozdu in padel v luknjo. Na vso moč je klical pomoč. Slišala sta ga Bine in Branko in mu priskočila na pomoč. Postali so prijatelji do konca življenja. Pravljica nas nauči, da dobro vedno zmaga.

Lija Žalig, 3. a

Sestri Tina in Jana

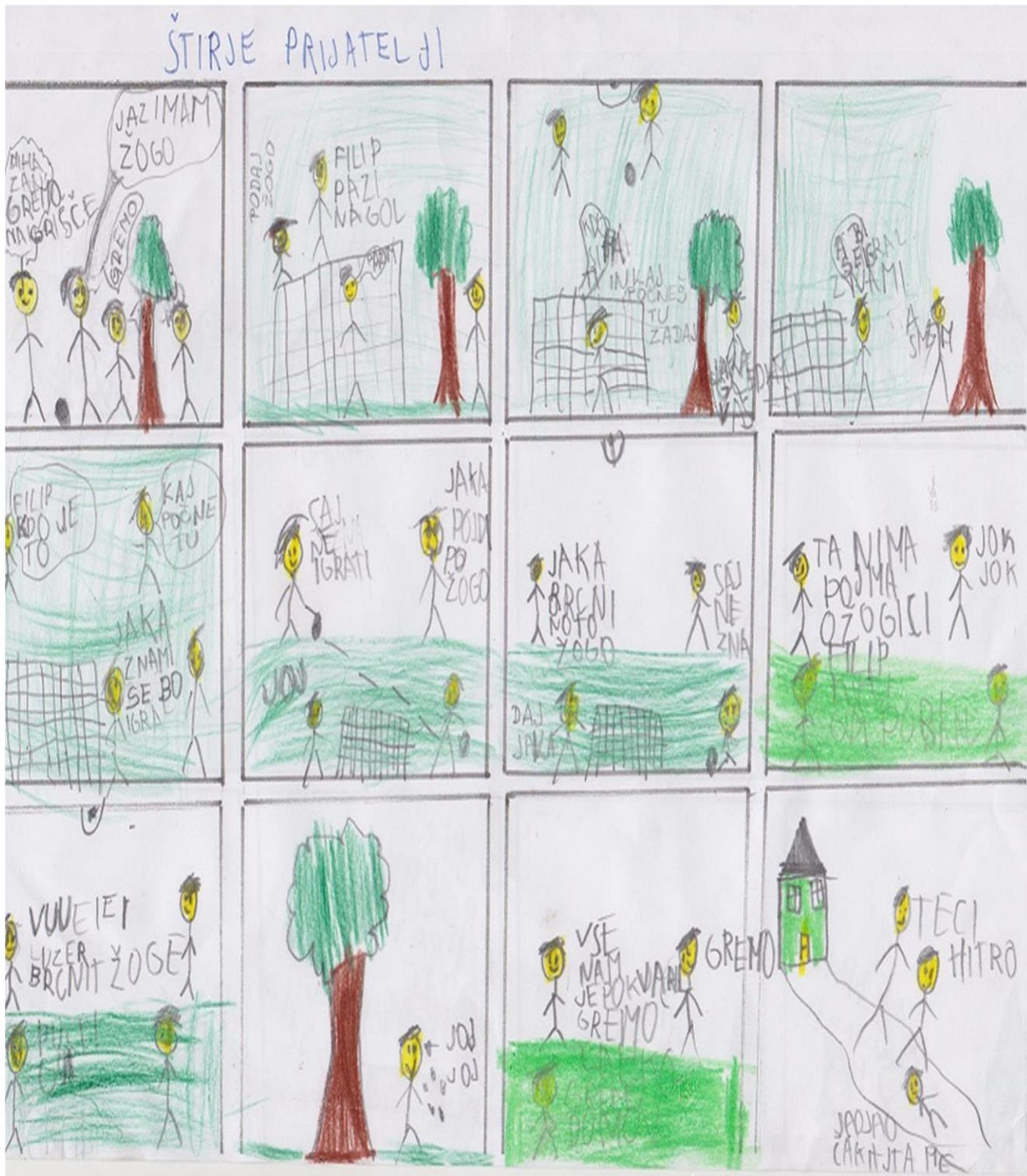
Nekoč, pred davnimi časi, sta v vasici živeli dve deklici. Ena je bila zelo vesela, druga pa je bila vedno žalostna in jezna. Nekega dne, ko je Tina šla v trgovino, ji je Jana povedala, da je njuna mama umrla. Jana se je Tini zlagala. Ko sta prišle domov, sta našli mamo doma pred televizorjem. Tina je mamo začudeno vprašala, ali je v redu, in ji povedala, kar se ji je zlagala Jana. Mama je jezno pogledala Jano in ta je postala žalostna. Tina se je odšla igrat s prijatelji. Zvečer je mama obe sestri čakala z večerjo, a domov se je vrnila le Tina. Ker se Jana ni vrnila, je mamo začelo skrbeti. Skupaj s Tino sta se odpravili iskat Jano.

Prevozila sta vso vas, vendar Jane nista našli. Zjutraj sta se mama in Tina žalostni vrnili domov. Mama se je počutila krivo, ker je Jano včeraj nadrla. Tina se je spomnila, da je mogoče Jana odšla k prijateljici. Skupaj sta se odpravili k njenim prijateljicam. Pri prvi prijateljici, ki je ravno delala domačo nalogo, nista imeli sreče. Tudi pri drugi prijateljici, kjer sta pojedli zajtrk, Jane ni bilo. Srečo sta poskusili še pri tretji prijateljici, tam sta dobili kosilo, Jane pa nista našli. Skupaj sta se odpravili domov, kjer ju je že veselo pričakovala Jana.

Luna Bobič, 3. a

ŠTIRJE PRIJATELJI

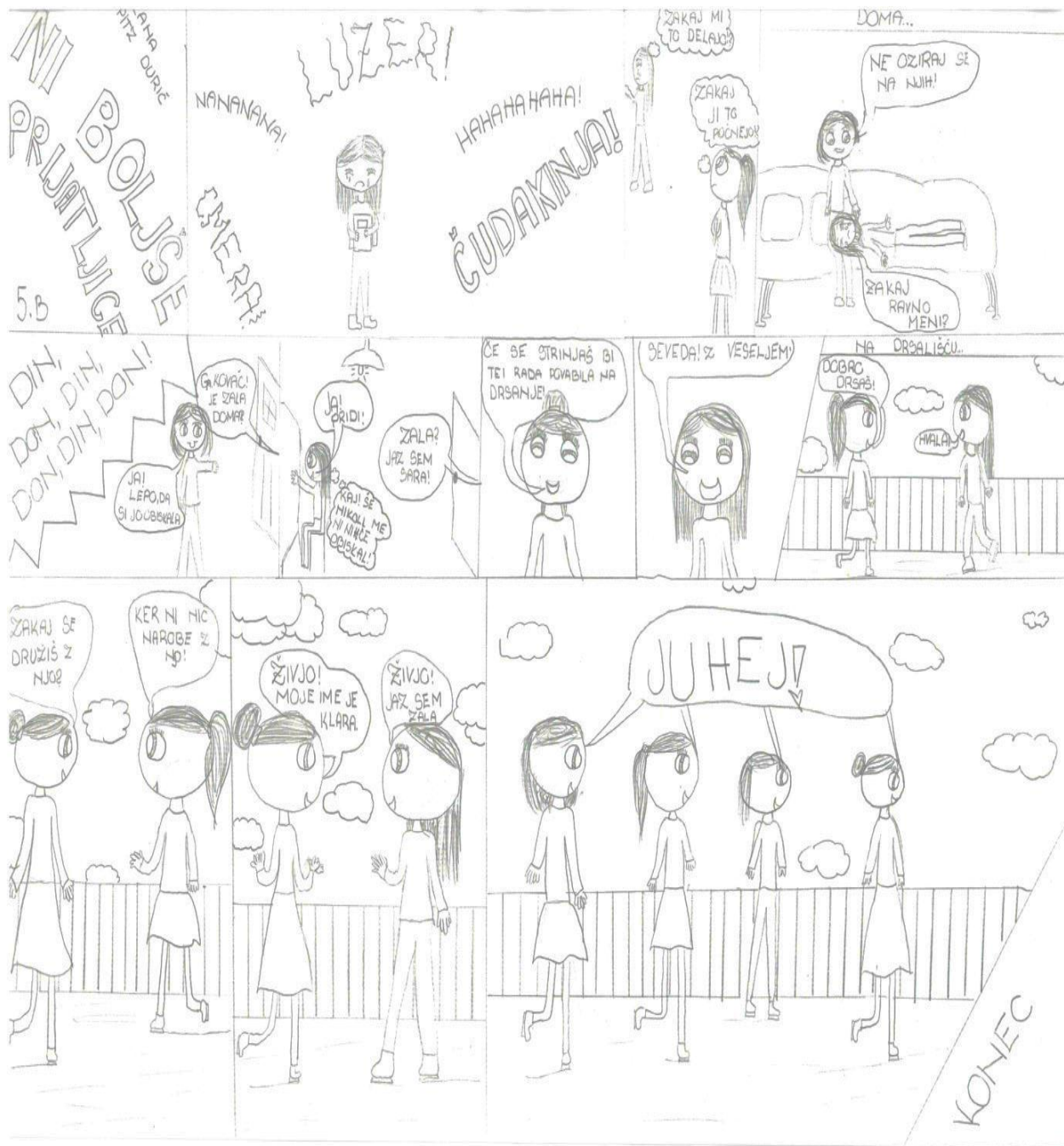

STEZICE, šolsko glasilo
 Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Tijan Žöks, 3. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Lana Pitz Durič, 5. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Ješe Salnajs, 5. a

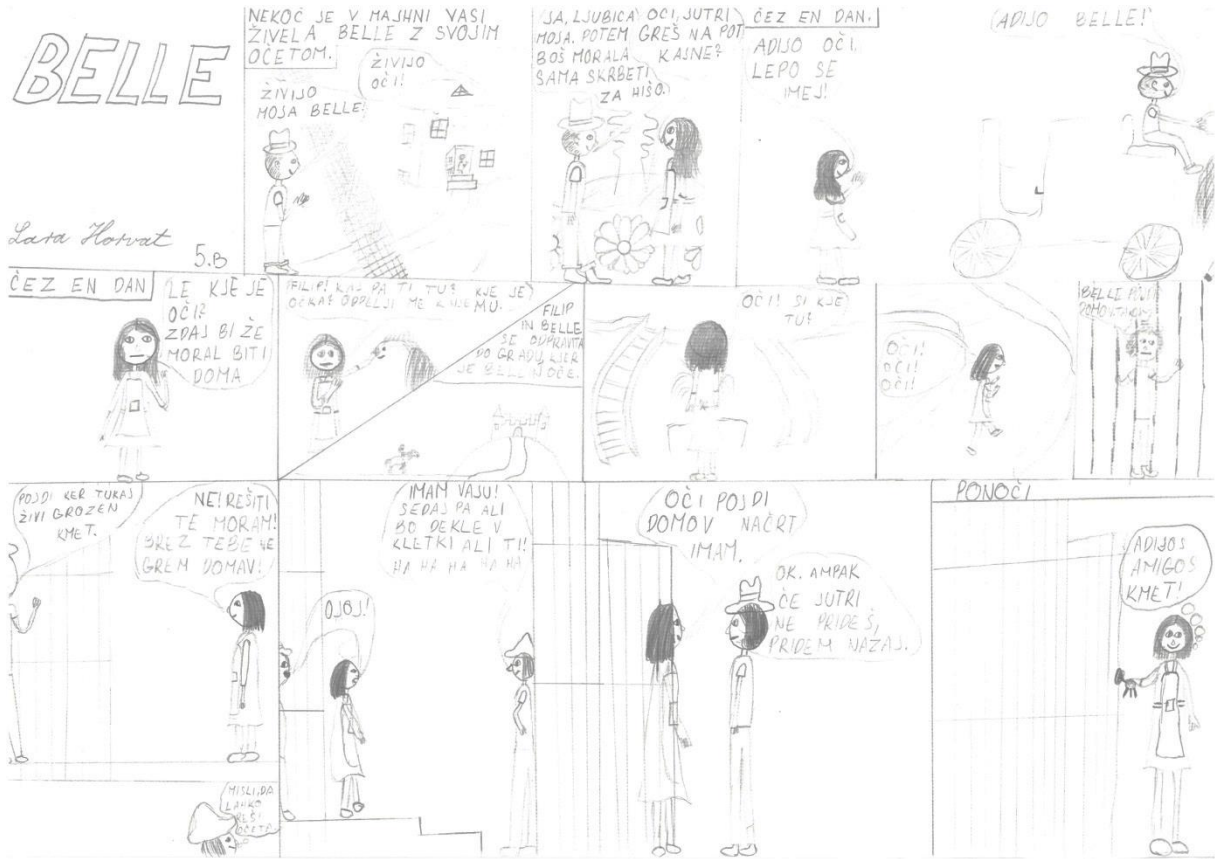

Timotej Matej Puhek, 5. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

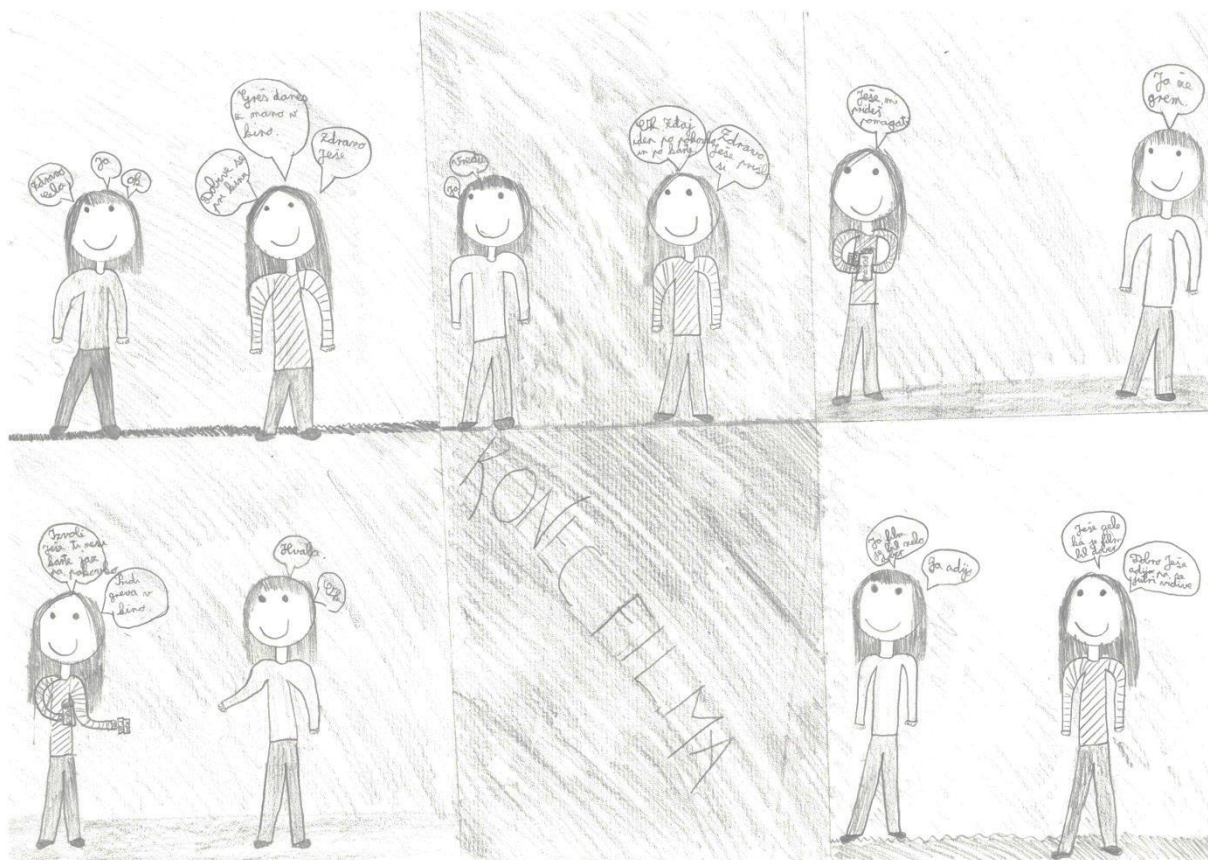
BELLE

Lara Horvat 5.b

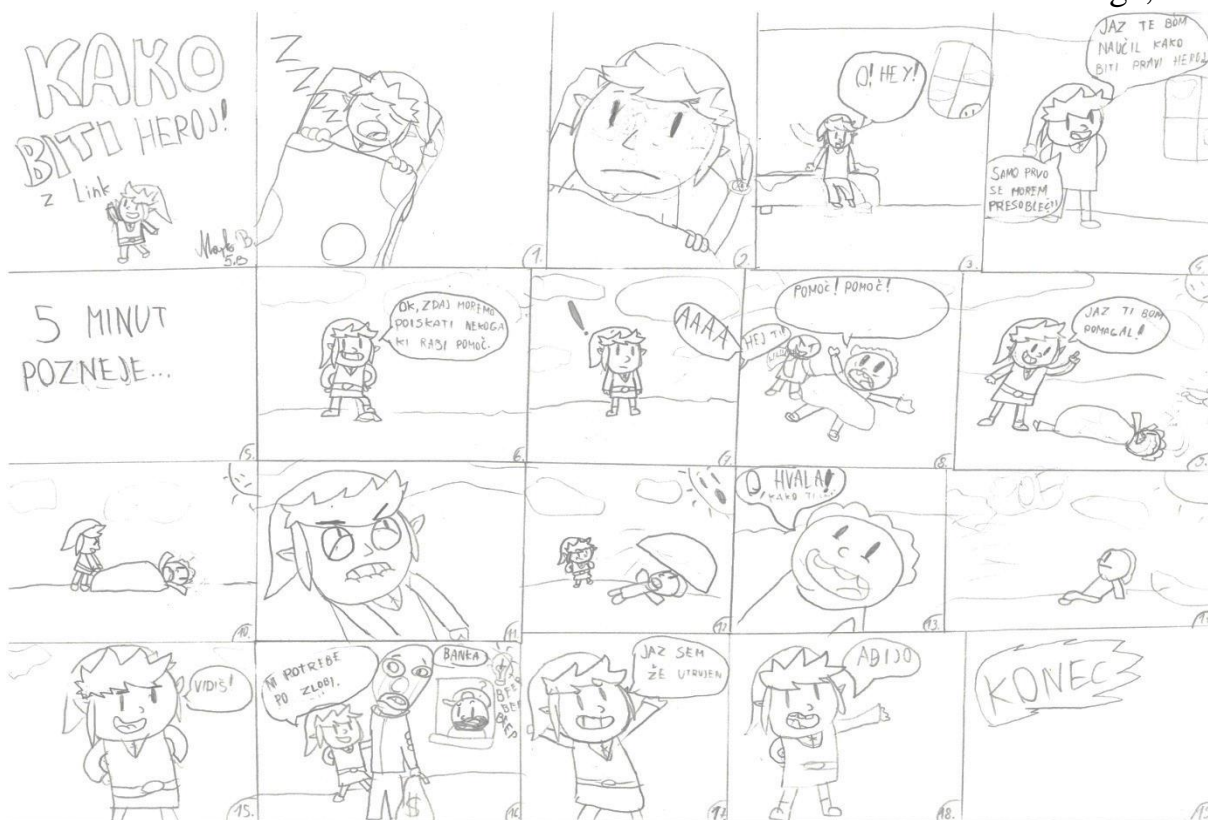

Lara Horvat, 5. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

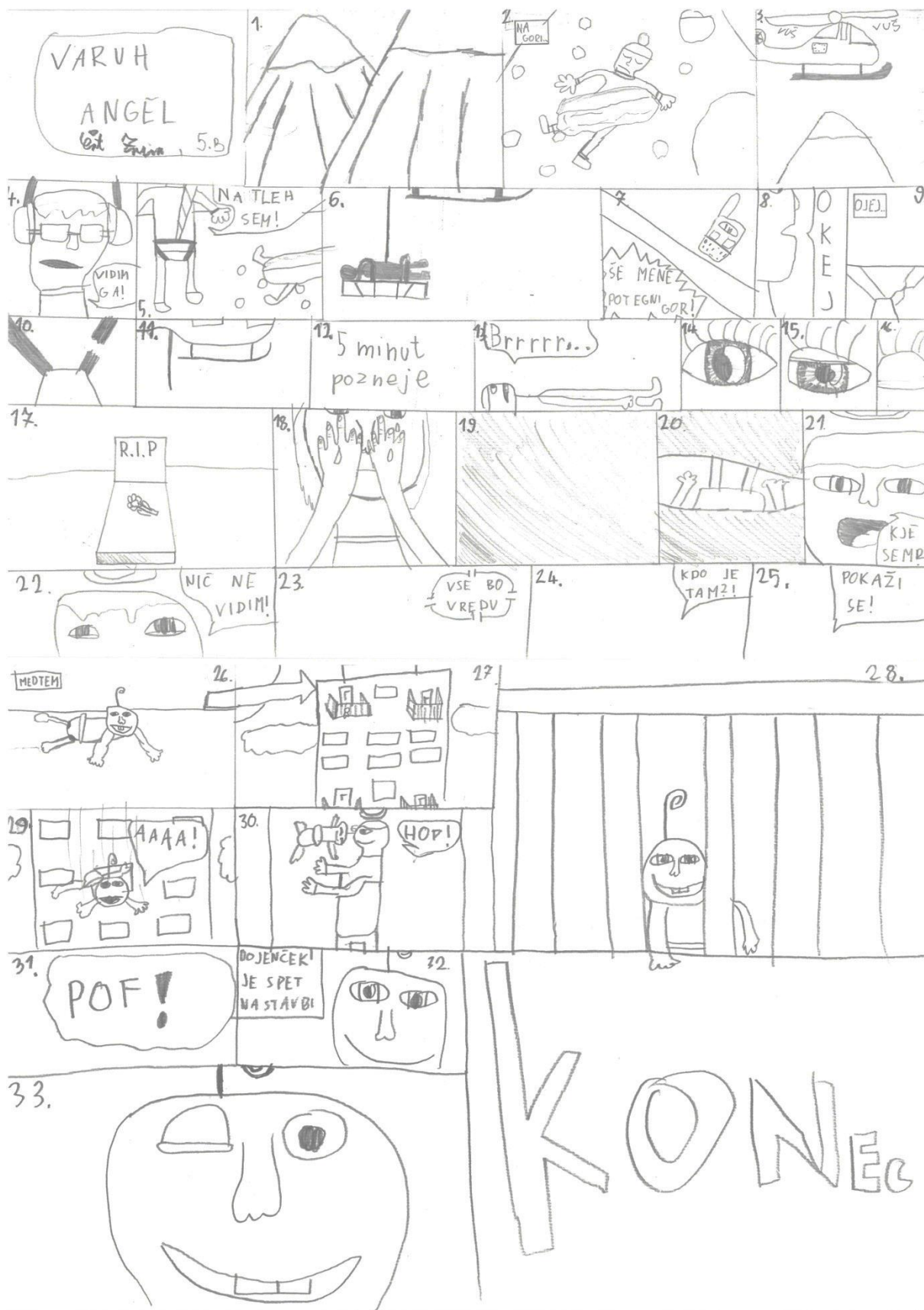

Ela Sluga, 5. a

Marko Boshkovski, 5. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Črt Zrim, 5. b

Projekt »Spodbujamo prijateljstvo«

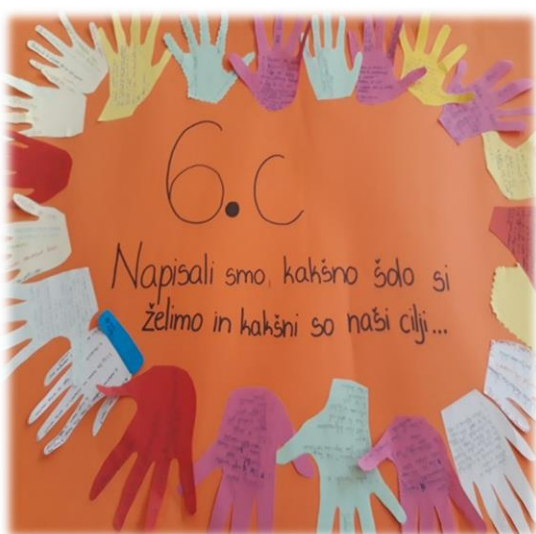
Učenci šestih razredov smo v tem šolskem letu sodelovali pri projektu »*Spodbujamo prijateljstvo*«, ki ga je razpisalo društvo za trajnostni razvoj – Sobivanje. Zavedamo se, da biti prijatelj in razvijati dober odnos s sošolci in drugimi pomeni veliko in se ne zgodi kar naenkrat, ampak potrebuje čas, voljo in razumevanje.

Pri projektu smo veliko razmišljali o dobrih vrstniških odnosih. Vedno smo prišli do zaključka, da se je potrebno potruditi, pomagati, poslušati, se spoštovati in tudi znati odpuščati. Pri svojem delu smo izdelali plakate, zapisali pesmi in ustvarili različne izdelke. Vse skupaj smo poslali na društvo Sobivanje in za svoje delo prejeli drugo nagrado. Ponosni smo na to, da smo nekaj naredili dobro in s skupnimi močmi.

»SVET JE TAKO PROSTRAN
IN VSAK OD NAS TAKO
MAJHEN – A ČE NAS
POVEZUJE PRIJATELJSTVO,
SMO VELIKANI.«

(Pam Brown)

Učenci 6. a, 6. b in 6. c

SOSEDOV FRED

Dober kot med
je sosedov fant Fred.
On vedno pomaga,
sosedom razlaga,
da nič ne pomaga,
če si nesnaga.
Pobira smeti in za okolje skrbi.

Če gre v mesto
pomaga čez cesto.
Vedno skoči na pomoč
ko drugi grejo proč.

Iz oči mu dobrotā žari,
v njem hudobije ni.
To je sosedov fant Fred,
dober kot čokoladni preliv za sladoleđ.

Sara Novak 6.a

Če bi bila najbogatejši človek na svetu

Vsak si kdaj želi biti najbogatejši človek na svetu, večkrat pa je to kar precenjeno. Če bi bila jaz najbogatejši človek na svetu, ne bi takoj porabila svojega denarja. Del denarja bi namenila humanitarnim organizacijam, saj ga te potrebujejo bolj kot jaz. Nekaj bi ga dala tudi družini in prijateljem. Mogoče bi celo porabila za svoje lastno podjetje. Zgradila bi stavbe, ki v našem mestu manjkajo, ali pa bi denar vložila v tiste, ki potrebujejo obnovo. Tudi zase bi prihranila nekaj denarja, saj si želim potovati po svetu in videti kulture različnih mest, držav in narodov. V enem od teh krajev bi si postavila veliko razkošno vilo z velikim vrtom. Svoje bogastvo pa bi zagotovo porabila tudi za nakup vstopnic na različnih koncertih in predstavah. Kupila bi veliko gramofonskih plošč in veliko glasbenih inštrumentov. Prav tako bi imela veliko domačih živali – psa, mačke, ribe ... del svojega denarja pa bi tudi privarčevala.

Da si najbogatejši človek na svetu ne pomeni samo, da imaš največ denarja, ampak tudi veselje in bogastvo v srcu, zdravje in srečo. Da še vedno najdeš čas za družino in prijatelje, da lahko hodiš, bežiš, slišiš, vidiš ... Nimamo vsi veliko denarja, velikih hiš in lepih avtov, imamo pa majhne stvari in pozornosti, ki nas delajo srečne, zato jih moramo znati ceniti.

Zarja Huber, 6. a

Povest o dveh dedkih

Malo pred drugo svetovno vojno se je v Ameriki rodil deček Janez Berke. To je bilo 28. januarja 1919. Oče je bil na začasnem delu. Po dveh letih so se vrnili v Puževce v Prekmurju. Tam je Ernest končal osnovno šolo in želel nadaljevati šolanje na gimnaziji. Oče pa je želel, da postane kmet. Ernest se ni oziral na očetovo željo in se je učil na paši. Zanj se je zavzel tudi evangeličanski duhovnik v Puconcih. Vzel ga je v internat, kjer je poučeval bogate učence, da bi si zaslužil denar za hrano. Po končani gimnaziji je odšel v Ljubljano študirat medicino. Ko se je začel družiti s sošolci, so skupaj marsikaj ušpičili. Začela se je vojna. Nemci so jih ulovili in odpeljali v italijansko taborišče Gonars. Tja so mu njegovi prijatelji pošiljali prežganje, ki so ga posušili v ploščice. Dobivali so vodo, v kateri je bila narezana čebula, nato jim je uspelo pobegniti. Ti so se pridružili Gregorčičevi brigadi v Goriških Brdih. Nato je Ernest odšel domov, da bi še zadnjič videl svoje domače, vendar ga je oče nagnal, saj so ga madžarski vojaki vsak dan iskali. Vrnil se je v Goriška Brda in tam ostal. Imenovali so ga za referenta Gregorčičeve brigade. Tam je spoznal tudi svojo prvo ženo, ki ji je bilo ime Lidija Štekar. Med vojno je bilo veliko ranjenih in večino jih je rešil ravno Ernest. Med njimi je bil tudi pilot iz Amerike. Ta se je poškodoval med napadom na okupatorja. Zgodilo pa se je takole: ameriška letala so napadala Nemce in Italijane, tedaj so ga zadeli in ko se je izstrelil iz letala, je pristal na drevesu ter se hudo poškodoval. Pripeljali so ga v bolnišnico, kjer je delal Ernest, ki ga je oskrbel. Ko se je po mesecih okrevanja do konca pozdravil, se je vrnil nazaj v vojsko. Takoj po koncu vojne sta se Ernest in Lidija poročila ter dobila dva otroka, Majdo in Vedrana. Leta 1972 je žena Lidija umrla. Ernest je ostal v Ljubljani, kjer je imel službo v vojni bolnišnici Mladika. Tam je spoznal dva zelo dobra prijatelja, Zdenka in Majdo Uranič. Čez nekaj let je spoznal Marjeto Serec, s katero se je tudi poročil. Dobila sta sina Tomaža. Žal je dedek Ernest Berke umrl julija 2009. Bil je človek, ki je rad priskočil na pomoč, zato so ga zelo cenili in spoštovali.

Moj drugi dedek mi je pripovedoval zgodbo, ki se je zgodila leta 2013, ko sta z babico sedela v stanovanju v Ljutomeru in naenkrat zaslišala glasen pok. Dedek je vzel gasilni aparat in stekel po stopnicah v sosednji blok, tam so plameni kar švigali iz stanovanja. Dedek je začel gasiti in iskati žensko. Nezavestno jo je dvignil v naročje in jo odnesel iz gorečega stanovanja. Odpeljali so jo v bolnišnico, dedka pa so oskrbeli na kraju nesreče. Dedek je postal junak meseca in za to prejel nagrado radia Murski val, nagrado za junaka leta pa mu je podelil sam predsednik države Borut Pahor.

Eva Berke, 7. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Pravljice so stalnica vsakega otroštva. So most med resničnostjo in domišljijo, čudovit svet dogodivščin, kjer skupaj z glavnim junakom trepetamo in iščemo srečo, ter spoznanje, da se tudi pravljичni junaki soočajo s podobnimi težavami. V nadaljevanju so sedmošolci zapisali kratke domišljjske zgodbice, ki čakajo, da jih nadaljujemo in damo srečen konec. Saj veste tisti »in živeli so srečno do konca svojih dni.«

Nadaljuj mojo zgodbo

Nekoč, pred dvesto leti, je živila v majhnem mestu deklica po imenu Leonora. Živila je sama s svojim psom Reksom, kajti mati ji je zaradi bolezni umrla. Deklica je imela komaj 13 let. Svojega psa je imela najraje, z njim se je igrala, pogovarjala, iskala hrano. Ker deklica ni imela denarja, si je začela iskati službo, vendar pri tem ni imela sreče. Nekega dne je dobila novega soseda. Sosed je bil zelo reven in je spal zunaj. Ko je nekega večera začelo močno deževati, je deklica temu gospodu ponudila sobo, da je lahko v njej prespal. Ta gospod je bil v resnici čarovnik ...

Vita K. Kološa, 7. b

Nekoč je za sedmimi griči stala majhna vasica, v kateri so živeli skromni in dobri ljudje, ki so se znali poveseleti. Zraven te vasice je stala še ena vasica, kjer so pa živeli bolj premožni ljudje, ki so bili pohlepni in zlobni. Nekega dne se je vasicama približala starka, ki je bila v resnici dobra vila. Ljudi je prosila za pomoč, prenočišče in hrano. Nihče v drugi vasici se ni zmenil zanjo, zato je starka nad vas pričarala prekletstvo. Odpravila se je v prvo, revno vasico. Tukaj so ji ljudje z veseljem pomagali ...

Kiara Klaneček, 7. a

V velikih mestih najdemo veliko revnih ljudi, ki nimajo svojega doma. Če bi lahko, bi ...

Tilen Gider, 7. a

Nekoč je bila glasbena skupina, ki je zelo dobro igrala. Imeli pa so težavo, saj niso našli pravega imena za svojo skupino. Spomnili so se, kako jim je babica nekoč pripovedovale zgodbe o dobrih ljudeh. Sklenili so, da bodo svojo skupino poimenovali Dobri ljudje ...

Tim Magič, 7. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Nekoč je živel pek Jožek. Zgradil si je svojo pekarno in ljudje so vsako jutro hodili po kruh. Revnim ljudem, ki si niso mogli privoščiti kruha, je dal burek in jogurt. Zardi svojih dobrih dejanj je Jožek dobil nagrado za najprijaznejšega delavca v letu 1989 ...

Luka Šajher, 7. a

Nekoč je v predmestju živel brezdomec Toni. Toni ni imel ne družine, ne službe in ne doma. Družino je izgubil v prometni nesreči, zaradi žalosti ni hodil več v službo in tako je izgubil še dom. Vsak dan je hodil po mestu in prosjačil za denar. Nekega dne je brezdomca ustavil ...

Aljaž Žan Trajber, 7. b

Nekoč je živel deček, ki je rad pomagal drugim ljudem. Če ga je kdo kaj prosil, je takoj priskočil na pomoč. Bil je čevljar in delal je v majhnem mestecu. Za svoje delo ni prejel veliko denarja, zato je večkrat imel raztrgana oblačila. Če pa je že imel kaj denarja, ga je vedno delil z drugimi. Ljudje so ga imeli radi, on pa jim je rad popravljajl čevlje. Po službi je zahajal na travnik, kjer je s prijatelji igral nogomet. Čeprav je njegov dan bil zmeraj enak, je verjel, da se bo tudi njemu enkrat dobrota povrnila ...

Marck Ropoša, 7. b

Za devetimi gorami se je skrival prelep fant Romeo. Enkrat sem mu pomagal čez cesto, dal mi je svojo telefonsko številko in od takrat ga nisem več videl. Poklical me je leta 2020. Rekel je, da se ima lepo in da ni več slep. Prosil me je, ali lahko pridem k njemu s svojo kitaro. Romeo je živel v Ljubljani. Nemudoma sem se odpravil tja. Dobila sva se pred cvetličarno in skupaj sva odšla do njegove punce Julije. Bila sva pred balkonom. Vklopil sem svojo kitaro in dal na ful. Ko sem zaigral uvodni akord, je Julija padla z balkona, balkon pa se je porušil. Pristala je v bolnišnici ...

Vitja Rodež, 7. a

Nekoč je živel zajec, ki je bil zelo prijazen. Živali so ga klicale Kapitan dobrosrčni. Nekega dne je po drevesnem deblu plezal majhen polž. Nenadoma mu je spodrsnilo in je padel na tla. Ravno takrat je mimo prišel zajec ...

Žiga Horvat, 7. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Za devetimi gorami in desetimi vodami je živila princesa. Bila je najlepša v vsej deželi. Nekega dne je do njenega gradu prispel brezdomec, ves umazan in utrujen. Ker je bila princesa dobrega srca, ga je sprejela na dvor. Brezdomec ji je v zahvalo podaril čaroben klobuk in izginil. Princesa je leta in leta ugotavljala, kakšno moč ima klobuk, a je ni ugotovila. Čez šest let je srečala brezdomca na ulici in ga vprašala, kakšno moč ima klobuk. Mož se ji je nasmehnil in odgovoril:« Vse je v srcu, ne v klobuku» ...

Neisha Štrakel, 7. b

Pred davnimi leti so živel trije možje, ki so pomagali otrokom. Nekega dne so se podali v Afriko. Tam so pomagali lačnim ljudem in oskrbovali ranjene živali ...

Amadej Škraban, 7. b

Nekoč je živel polž, ki je bil zelo dobrosrčen. Svoje kosilo je rad delil s svojimi prijatelji. Imel je veliko družino. Živel so v vasi, imenovani Pužilandija. Tam se je vsak dan dogajalo kaj zanimivega, tako je nekega dne ...

Jakob Virag, 7. a

Nekoč je daleč v temnem gozdu živel reven kralj, kateremu so ukradli grad. Iz listov in vej si je zgradil nov dom. Nekega dne je skozi gozd šla gospa s psom. Ko je prišla mimo kraljevega doma, je na tleh zagledala kralja, ki je bil ves premražen. Sklenila je, da ga bo odpeljala k sebi domov in mu skuhal topel čaj ...

Ana Farkaš, 7. a

Pred davnimi časi je živila vila, ki je rada pomagala drugim. Bila je tudi čudežna vila, saj je znala ozdraviti ljudi. Nekoč pa nekomu ni znala pomagati in zaradi tega so jo spodili iz vasi ...

Klara Sandreli, 7. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Nekoč so v majhnem mestecu živeli dobri ljudje. Živeli so preprosto življenje, nič posebnega. Nekega dne pa so v vas prispeli ljudje, ki so bili drugačni – neprijazni in zlobni. Začela se je bitka ... Ti ljudje so hoteli zavzeti vas in izseliti dobre in preproste ljudi ...

Maksim Fedulin, 7. b

V šoli sem imela zelo dobre prijateljice, katerim sem lahko vse zaupala in skupaj smo se imele vedno lepo. Imele pa smo tudi prijatelja, ki se je rad družil z nami, je bil dobrega srca in nam vedno pomagal. Nekatero prijateljico je to začelo motiti in si niso več želele njegove družbe. Na vse pretege so se trudile, da bi mu škodovale. Nekega dne smo odšli v kopališče ...

Ana Kopun, 7. a

Mila Čarni, 1. a

Dobrota je sirota

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Dobrota je lahko tudi sirota. Če hočeš narediti dobro dejanje, se lahko hitro obrne proti tebi. Poznam zgodbo, ki se je zgodila neki deklici. Doma so imeli zelo lepo vazo in nekega dne, ko so bil starši zdoma, je maček skočil na mizo in razbil vazo. Deklica je vedela, da bo kriva ona, zato je hitro stekla v trgovino in kupila novo vazo. Domov se je vrnila pravočasno in hitro postavila novo vazo nazaj na svoje mesto. Ko so se starši vrnili in v košu videli razbite koščke vaze, je morala deklica vse razložiti. Deklica je bila kaznovana, ker je vzela denar, ki je bil namenjen za druge stvari.

Nuša Rantaša, 7. b

Nekoč je živela deklica Lara. Bila je zelo dobro dekle. Kadar so jo ljudje prosili za pomoč, je takoj priskočila in jim pomagala. V šoli je bila zelo uspešna, dobivala je odlične ocene, poslušala pri pouku in redno opravljala domače naloge. Zaradi tega so jo sošolci vedno prosili, da so lahko od nje prepisali domače naloge. Ker je bila Lara dobro dekle, ni nikoli odklonila pomoči. Nekega dne pa je sošolec želel, da mu Lara dela domače naloge, pripravi referate, naredi plakate ... ker pa se to Lari ni zdelo prav, je rekla, da tega ne bo počela, saj je vsak sam odgovoren za svoje ocene. Sošolec jo je zaradi tega pretepel in ji zagrozil, da jo bodo izključili iz šole. Ker pa Lara ni želela tega, se je z vsem strinjala. Ko je prišla Lara domov, so jo starši vprašali, kaj se ji je zgodilo. Lara se jim je prvič zlagala in povedala, da je padla pri športu. Starši so ji verjeli, saj so vedeli, da nikoli ne laže. Odšla je v sobo in najprej naredila svojo nalogo, potem pa še sošolčevo. Nalogo je delala do enajste ure zvečer. Ker je bila utrujena, se je pri nekaterih računih zmotila. Naslednji dan je sošolec imel narobe rešeno nalogo, zato ga je učiteljica vprašala. Ker ni vedel ničesar, je dobil nezadostno. Po šoli je sošolec počakal Laro in jo ponovno pretepel. Tokrat je Lara doma staršem zaupala, kaj se ji je zgodilo. Naslednji dan sta starša skupaj z Laro odšla v šolo in ravnateljici povedala, kaj se ji je zgodilo. Lara je mirno odšla k pouku, saj je vedela, da se bo njena nočna mora s pretepanjem in z nalogami končala. Ravnateljica se je odločila, da bo učenca nemudoma izključila iz šole. Lara je sedaj hodila v šolo vesela in zadovoljna, še naprej se je pridno učila in dobivala same odlične ocene. Postala je najboljša učenka na šoli in za to prejela prav posebno nagrado.

Alina Kumin, 7. a

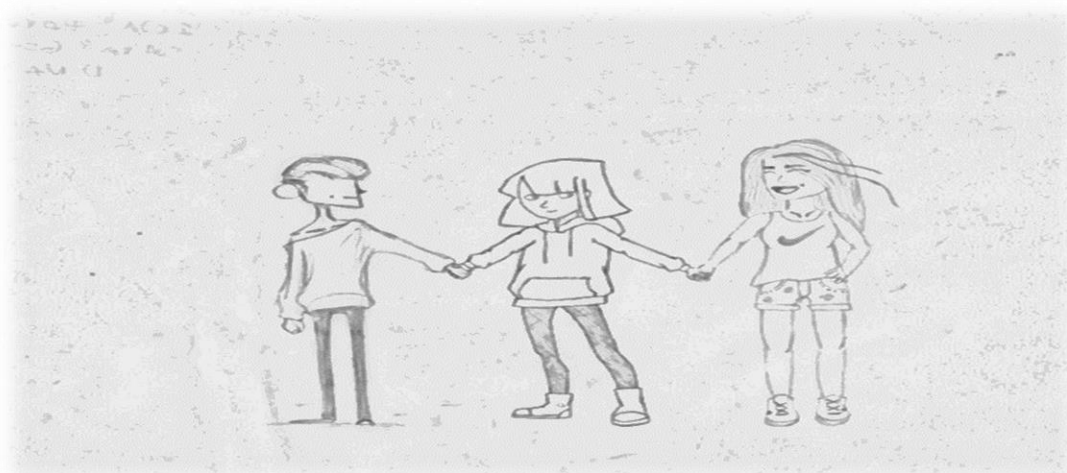
Po cesti so se sprehajali trije prijatelji, Matej, Janez in Vili. Matej je hotel biti samo Vilijev prijatelj, ni pa maral Janeza. Vili in Janez pa sta bila najboljša

STEZICE, šolsko glasilo

Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

prijatelja. Naslednji dan, ko je šel Janez v trgovino, so za njim prišli Matej in njegovi slabi prijatelji. Prestrašili so Janeza, nato pa ga izsiljevali za denar. Ker Janez denarja ni hotel dati, so mu ga vzeli, njega pa porinili v jašek. Mimo se je pripeljal Vili in vprašal, kaj se je zgodilo. Matej in njegovi prijatelji so prestrašili še njega. Vili je hitro stekel po starše. Ti so svoje otroke poslali domov in jih primerno kaznovali. Matej je moral Janezu vrniti ves denar. Vili je pomagal Janezu in skupaj sta odšla v trgovino. Z Matejem se pa nista več družila.

Egon Hegeduš, 7. b

Sara Gonza, Nina Forjan, Zoja Horvat, 7. b

Na osnovno šolo je prišel fant z imenom Rok. Rok je bil na začetku zelo osamljen, saj nikogar ni poznal. Živel je v majhni vasici, v kateri sta živela tudi Julija in Jaka, ki sta bila že srednješolca. Bila sta zelo bogata, njuna družina je imela veliko hišo, lastno tovarno in veliko denarja. Rokovo družina pa je bila revna, vendar so se razumeli in si zaupali. Julija in Jaka sta se iz šole vedno vračala žalostna, saj sta vedela, da se bodo doma zopet kregali. Rok se je nekega dne odločil, da ju bo obiskal. Rok je bil navdušen nad hišo in stvarmi, ki jih je videl prvič v življenju. Nekega dne pa je Julijine in Jakove starše doletela nesreča, dela v tovarni je primanjkovalo, zato so tovarno morali zapreti. Jaka in Julijo je čakalo drugačno življenje. Postali sta tarči zasmehovanja. Rok je priskočil na pomoč in postal njun prijatelj. Skupaj so preživljali svoj prosti čas in se veselili majhnih stvari.

Lara Habot, 7. b

DRUŽINA DOBROTE

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

MATEO: ni živel skupaj s svojo sestro. Ni bil ne reven in ne bogat. Imel je ženo Matildo. Oba sta darovala organizaciji Karitas in s tem pomagala ljudem v stiski.

METKA IN MARJETKA: bili sta si zelo podobni. Obe sta vedno pomagali in pridelovali hrano za revne ljudi. Revnim sta namenili veliko denarja. Sta najboljši prijateljici, ki vesta, da si prijatelji morajo pomagati, si zaupati in si stati ob strani. Metka in Marjetka imata mamo Vilko in očeta Janeza.

VILKA: je bila Janezova žena. Nima rada ljudi, ki se bahajo s svojim denarjem, zato so njeni prijatelji revni ljudje. Dela pri organizaciji Karitas in pomaga izgubljenim živalim. Ravno včeraj je posvojila muco. Vilka ima rada svojo družino in svojega brata Matea.

JANEZ: Janez je bil reven človek, a dobrega srca. Največkrat je pomagal ljudem v stiski. Ni imel službe, a je bil srečen. Imel pa je kmetijo in majhen studenec. Živel je skupaj s svojima dvema hčerama.

Vid Roš, 7. b

Dobr i ljudje

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Dobri ljudje živijo povsod,
dobrota prenaša se skozi rod.
Veliko je stvari, kjer lahko si dober
in zato ni potrebno biti moder.

V vsem je pravica,
lahko je ostra kot kakšna konica
ali pa veličastna kot golobica.
V dobrih ljudeh se najde pravica.
Vsaka vrednota je lahko dobrota.

Jaša Radič, 9. a

Sive poti za sive ljudi.
Prazen je svet, prazen nasmeh.
Zlate platnice so prastarih knjig,
tresočiči se prsti obračajo mrzle strani.

Črnilo reže v oči in govori zgodbe dobrih ljudi,
katerih kosti plamen spreminja v pepel
in katerih spomine čas je vzel.

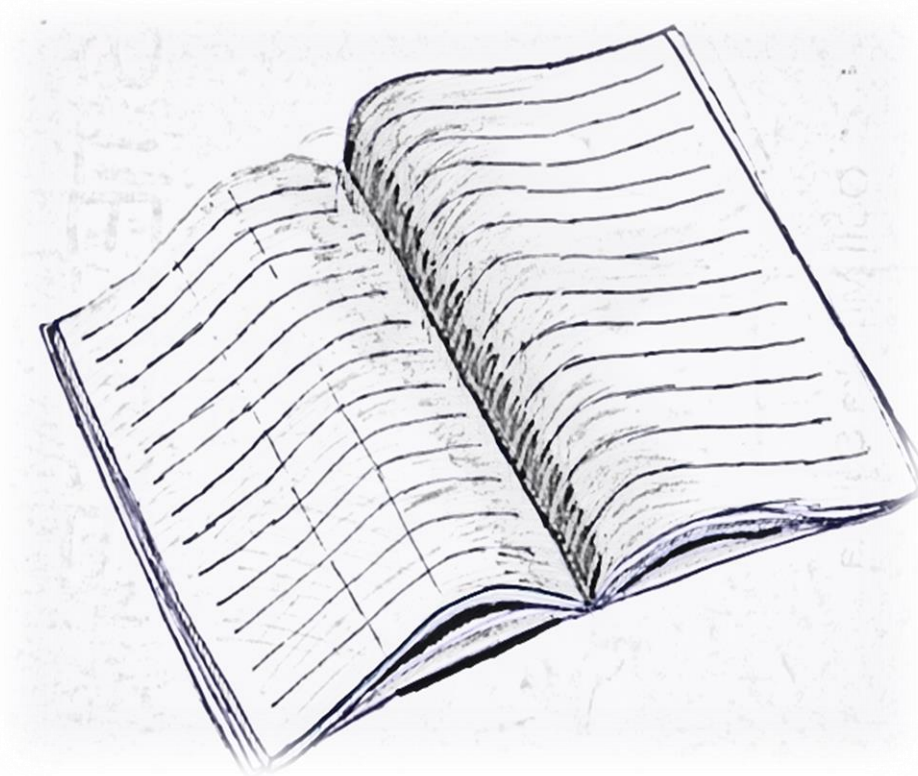
Zgodbe o dobrih ljudeh,
skrite v temo, prah in zvonek smeh.
Na prazne liste zapisane,
objokovane, a vendar nepoznane.

Zlate platnice prastarih knjig,
mrzle strani, polne navideznih slik,
v temi in hladu počasi bledijo,
da zgodbe o dobrih ljudeh se znova rodijo.

Katja Huber, 9. b

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh
Zgodbe o dobrih ljudeh tiho čakajo, ždiyo, želijo si biti prebrane.
Čakajo ujete med knjižnimi platnicami,
čakajo, da bodo prebrane.
Črnilo na liste napisano,
vijuge, zavoji, črke, besede zgodbe tvorijo.
Na knjižnih policah tiho čakajo, da bodo prebrane.
Ob dobrem dotiku pa zaživijo,
govorijo o dobrih ljudeh,
ki dobre stvari so naredili in čustva v bralcih zbudili.

Živa Ranca, 9. b

Neža Vogrinčič, 8. a

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

»Dober človek« - tako označimo nekoga, ki je nam ali drugim pomagal, ko smo bili pomoči potrebni. Ampak, koliko dobrih del mora človek narediti, da si zasluži ta naziv? Se morda lastnost dober meri po količini in veličini? Bo dejanje, kot je pomagati komu čez cesto enako cenjeno, kot pa se žrtvovati za domovino v vojni? Sama podelim ta naziv nekemu, ki se ustavi, ozre okoli sebe ter poskuša ugotoviti, ali so ljudje potrebni pomoči, pa naj so to samo nasvet, objem ali podpora. Čeprav nekateri trdijo, da dobrih ljudi ni več, pa nas ti lahko v vsakem trenutku presenetijo, saj velikokrat spregledamo dobroto in tiste majhne dobre stvari, ki ti polepšajo dan, pa čeprav samo za hip.

Alja Toplak, 9. a

Stala sem med vrati in premišljevala o vstopu v sobo. Bilo je glasno in smeh se je slišal še skozi zaprta vrata. Nekaj mi je govorilo, da naj vstopim. Ko sem vendarle vstopila, je smeh ponehal. Pozdravila sem in neka oseba je pristopila k meni ter se mi predstavila. Usedla sem se zraven ženske, ki je bila drugačna in začeli sva se pogovarjati. Pogled v njene oči je bil prazen, toda njen smeh je napolnil praznino in še meni narisal nasmeh na obraz. Med mano in to žensko se je rodilo prijateljstvo, zahvalila se mi je za obisk.

Teja Zelko, 9. a

Ko slišimo besedo dober človek, pomislimo na nekaj dobrega, vendar se v tem skriva veliko več. Dober človek pomaga drugim ljudem, se za svojo krivdo ne izgovarja na druge. Vendar pa noben človek ni popoln, v vsakem človeku se skriva tudi kaj slabega, kajti človeka brez napak ni. Pride dober človek v trgovino in želi kupiti sadje. Čeprav ga takoj ne najde, ga to ne razjezi, saj ve, da mu bodo zaposleni pomagali. Vljudno jih poprosi za pomoč. Pride slab človek v trgovino in želi kupiti sadje. Ker ga v tistem trenutku ne najde, začne grdo govoriti in odhiti iz trgovine. Bodimo dobri in pomagajmo k lepšemu in boljšemu svetu.

Anej Topič, 9. b

Nekje je bilo zapisano ...

Dobro pisati se naučimo z branjem,

Dobro brati se naučimo s pisanjem.

Pisanje in branje

skupaj gradita naš način razmišljanja.

Zahvaljujemo se vsem učencem, ki so s svojimi prispevki popestrili naše šolsko glasilo. Želimo vam veliko ustvarjalnega pisanja tudi prihodnje šolsko leto.

Pa še napotek za konec: Kadar se znajdemo v neprijetnih situacijah in težavah, so dobra dejanja tista, ki prinesejo srečen konec. Stvari, kot so prijateljstvo, pomoč, pogum, še vedno štejejo največ. Zato bodimo prijazni do vseh, ki jih srečamo na svoji poti. In ne pozabimo, dobrota se vedno vrača.

Pa srečno ...

Sabina Oletič, učiteljica

STEZICE, šolsko glasilo
Zgodbe o dobroti in dobrih ljudeh

Osnovna šola II Murska Sobota
STEZICE, Literarno glasilo učencev OŠ II Murska Sobota
Šolsko leto:2017/2018

Številka: **64**

Zbrali in uredili: **Sabina Oletič, Andreja Emri**

Naslovnica: **Lara Mežan in Neja Recek, 8. b**

Mentor likovnega prispevka – naslovnica: **Matjaž Geder**

Prostovoljni prispevek: 2 eur

Založila: **OŠ II Murska Sobota**